NORAKSTS
Lieta Nr.A42867609
A00883-11/11

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2011.gada 28.aprīlī

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese Inga Putra,
piedaloties tulcei *A.K.*
piedaloties pieteicējam *S.T.* un atbildētājas Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes – Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes – pārstāvei *I.K.*,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu pēc *S.T.* pieteikuma par Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2009.gada 18.jūnija lēmuma Nr.2198 atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] Ar Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2009.gada 18.jūnija lēmumu Nr.2198 (turpmāk arī – Lēmums) pieteicējs saukts pie administratīvās atbildības par administratīvajiem pārkāpumiem ceļu satiksmē.

Lēmums pamatots ar šādiem argumentiem.

[1.1] 2009.gada 22.martā plkst.16.55 policijas inspektors *A.P. S.T.* sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu un lēmumu Nr.PB 609795 (turpmāk arī – Protokols – lēmums) *(lietas 18.lapa)*, kurā konstatēja sekojošu pārkāpuma būtību: pieteicējs 22.martā plkst.16.30 Rīgā vadīja transportlīdzekli Audi 100, valsts reģistrācijas numurs */reģistrācijas numurs/*, pa Katlakalna ielu no Krustpils ielas puses Lubānas ielas virzienā. Transportlīdzeklim nav veikta valsts tehniskā apskate un vadītājam nav klāt vadītāja apliecības.

Pieteicējs pārkāpis 2004.gada 29.jūnija Ministru kabineta noteikumu Nr.571 „Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk arī – CSN) 35.1. un 237.punkta prasības. Pārkāpums kvalificēts pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk arī – LAPK) 149.^{24}panta pirmās daļas un 149.^{4}panta pirmās daļas. Pieteicējam piemērots naudas sods Ls 40. Pieteicējs no paraksta Protokolā – lēmumā atteicies. Pieteicējam Protokols – lēmums 23.martā nosūtīts pa pastu.

[1.2] Pārbaudot pieteicēja apstrīdēšanas iesniegumā norādītos argumentus, no policijas inspektoriem tika pieprasīti papildus paskaidrojumi.

Dienesta ziņojumā inspektors *A.P.* norāda, ka, pildot dienesta pienākumus kopā ar *E.R.* un *H.D.* Katlakalna ielā, pamanīja uz policijas pusi braucam pieteicēja transportlīdzekli, kas līdz postenim neaizbrauca, bet apmēram 50m pirms tā apgriezās braukšanai pretējā virzienā un brauca prom. Ekipāža ar dienesta transportlīdzekli viņam sekoja. Kad pieteicējs tika panākts, viņš bija apturējis savu transportlīdzekli, izkāpis. Policijas darbinieki pienāca pieteicējam klāt un konstatēja administratīvos pārkāpumus. Tā kā vadītājam nebija līdzi personas apliecinošu dokumentu, pieteicējs tika nogādāts policijas iecirknī, kur tika noskaidrota personība un sastādīts Protokols –

lēmums. Pieteicējs atteicās parakstīt Protokolu – lēmumu un iepazīties ar to. Kad policija pieteicējam sekoja, pieteicēja transportlīdzeklis visu laiku bija policijas redzeslokā *(lietas 27.lapa)*.

Dienesta ziņojumā inspektors *E.R.* norāda uz lietas apstākļiem identiski *A.P.* norādītajam *(lietas 26.lapa)*.

[1.3] Lēmumā norādīts, ka protokolā – lēmumā norādīts nepareizais CSN punkts, pieteicējs pārkāpis CSN 236.punkta, nevis 237.punkta prasības.

[2] Administratīvajā rajona tiesā saņemts pieteicēja pieteikums par Lēmuma atcelšanu. Pieteikumā norādīts, ka Protokolā – lēmumā un Lēmumā norādītie fakti neatbilst patiesībai. Pieteicējs lūdz atzīt faktu, ka viņš nav pārkāpis CSN prasības.

[3] Valsts policijas Rīgas reģiona pārvalde (turpmāk arī – atbildētāja) rakstveida paskaidrojumos pieteikumu neatzīst pilnā apjomā, pamatojoties uz Lēmumā norādītajiem argumentiem.

[4] Pieteicējs tiesas sēdē pieteikumu uzturēja. Paskaidroja, ka transportlīdzeklis 11.martā uz ceļa pieteicējam salūza. Pieteicējs transportlīdzekli uz ceļa atstāja un dažas dienas remontēja, taču līdz 22.martam saremontēt neizdevās. Pieteicējs atstāja mašīnu uz vietas un devās mājās, bet policija pieteicēju neizskaidrojamu apstākļu dēļ apturēja kā gājēju. Pieteicējs ar mašīnu nebrauca. Tehniskā apskate transportlīdzeklim beidzās, kamēr tas stāvēja salūdzis un pieteicējs to centās saremontēt. Transportlīdzeklim bija salūzusi elektrība, ko viņš pats remontēja, jo viņam ir speciālās zināšanas, taču saremontēt līdz 22.martam neizdevās. Vēlāk pieteicējs transportlīdzekli salaboja, un tas tika aizvilkts ar speciālo transportlīdzekli uz servisu, jo tehniskā apskate bija beigusies. Transportlīdzeklis stāvēja no mājām apmēram 5-7 km. Policijai nav video ierakstu, kas pierādītu, ka pieteicējs brauca. Lēmumā norādīti 3 policisti, bet paskaidrojumus lietā devuši tikai divi.

[5] Atbildētājas pārstāve tiesas sēdē pieteikumu neatzina, pamatojoties uz Lēmumā un paskaidrojumos minētajiem argumentiem. Pārstāve norādīja, ka pieteicēja paskaidrojumi nav ticami. No CSDD datu bāzēs esošās informācijas secināms, ka transportlīdzeklim bija tik daudz bojājumu, ka nav ticams, ka tos var persona salabot uz ceļa.

Motīvu daļa

[6] Tiesa, izvērtējot visus lietā esošos pierādījumus kopsakarā ar lietas dalībnieku paskaidrojumiem un argumentiem, atzīst, ka pieteikums ir noraidāms, bet Lēmums atstājams negrozīts.

[7] Lēmums ir pieteicējam nelabvēlīgs administratīvais akts, kas pamatots ar CSN 35.1., 236.punktu un LAPK $149.^{4}$panta pirmo daļu un $149.^{24}$panta pirmo daļu.

CSN 35.1.punkts noteic, ka mehāniskā transportlīdzekļa vadītājam jābūt klāt šādiem dokumentiem, kas jāiedod pārbaudei pēc policijas darbinieku (..) pieprasījuma: vadītāja apliecība.

CSN 236.punkts noteic, ka Latvijas teritorijā ceļu satiksmē atļauts izmantot reģistrētus transportlīdzekļus, kuru konstrukcija, tehniskais stāvoklis un aprīkojums atbilst normatīvajā aktā par transportlīdzekļu valsts tehnisko apskati noteiktajām prasībām un attiecībā uz kuriem ir veikta sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātā apdrošināšana, un kuriem ir dota atļauja piedalīties ceļu satiksmē *(redakcija spēkā uz pārkāpuma izdarīšanas brīdi)*.

LAPK 149.[24]panta pirmā daļa noteic, ka par tāda transportlīdzekļa izmantošanu ceļu satiksmē, kuram noteiktajā termiņā nav veikta valsts tehniskā apskate, uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam četrdesmit latu apmērā.

LAPK 149.[4]panta pirmā daļa noteic, ka par transportlīdzekļa vadīšanu, ja nav klāt vadītāja apliecība, izsaka brīdinājumu vai uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam divu latu apmērā.

No minētajām tiesību normām secināms, ka pieteicēju var saukt pie atbildības pēc minētajiem LAPK pantiem, ja lietā pierādīts, ka pieteicējs vadīja transportlīdzekli, kuram nav veikta valsts tehniskā apskate un vadītājam nav klāt vadītāja apliecības.

Lietā nav strīda, ka brīdī, kad pieteicēju aizturēja policijas pārstāvji, pieteicējam klāt nebija vadītāja apliecības, tāpat lietā nav strīda, ka 22.martā transportlīdzeklim bija beigusies valsts tehniskā apskate.

Lietā ir strīds par to, vai pieteicējs faktiski vadīja transportlīdzekli, proti, vai vispār pieteicējs ar transportlīdzekli piedalījās ceļu satiksmē.

[8] Pieteicējs norāda, ka par konstatētajiem pārkāpumiem nav sodāms, jo bez tiesībām un bez tehniskās apskates ar transportlīdzekli nav braucis. Policijas darbinieki aizturējuši pieteicēju, kurš bijis nevis transportlīdzekļa vadītājs, bet gan gājējs.

Gan apstrīdēšanas iesniegumā, gan tiesā pieteicējs norāda, ka ar mašīnu nav braucis, jo ceļā uz tehnisko apskati 11.martā mašīna salūzusi. Pieteicējs to atstājis uz ceļa un pats centies saremontēt.

Savukārt policistu ziņojumos norādīts, ka pieteicējs vadījis transportlīdzekli un nonācis policistu redzeslokā tikai tādēļ, ka, ieraugot policistus, strauji apgriezies braukšanai pretējā virzienā, neparādot gaismas signālu, un braucis prom. Kaut arī pieteicējs aizturēšanas brīdī bija no transportlīdzekļa izkāpis, policijas ekipāža pieteicēja transportlīdzeklim sekoja un neizlaida to no redzesloka.

[9] Gan pieteicēja paskaidrojumi, gan policijas darbinieku ziņojumi ar atzīstami par pierādījumiem administratīvā pārkāpuma lietā.

Tiesa novērtē visus pierādījumus lietā to kopumā un savstarpējā saistībā. Nevienam no pierādījumiem nav iepriekš noteikta spēka.

Tā kā pieteicēja paskaidrojumi un dienesta ziņojumi ietver atšķirīgu lietas faktisko apstākļu izklāstu, tiesai jānovērtē to ticamība un jāpamato, kāpēc tā vienam pierādījumam dod priekšroku salīdzinājumā ar citiem.

Turklāt tiesa noraida kā nepamatotu pieteicēja argumentu, ka faktu, ka pieteicējs vadījis transportlīdzekli, var pierādīt tikai ar videoierakstu. Likumdevējs ir paredzējis valsts policijai tiesības pārkāpumus konstatēt ne tikai ar video ierakstu, bet arī ar citiem pierādīšanas līdzekļiem, t.sk., ar administratīvā pārkāpuma protokolu, kur policijas darbinieki atspoguļo vizuāli konstatēto pārkāpumu.

[10] Tiesa, novērtējot pieteicēja paskaidrojumus un policistu ziņojumos un Protokolā – lēmumā norādīto lietas apstākļu izklāstu, ticamību piešķir policijas darbinieku lietas faktisko apstākļu izklāstam.

Policijas darbiniekiem, pildot savus dienesta pienākumus, nav savu personīgo interešu. Policijas materiālos lietas apstākļi atspoguļoti loģiski un konsekventi. Lietā nav nodibināti apstākļi, kas dotu pamatu apšaubīt policistu goda prātu savu dienesta pienākumu pildīšanā. Tiesa nerod loģisku izskaidrojumu tam, kāpēc policijas darbiniekiem būtu jāaptur gājējs un jāprasa uzrādīt viņam dokumenti par kādu transportlīdzekli, kas stāv ceļa malā aptuveni 20m no gājēja.

Turpretī pieteicēja paskaidrojumiem tiesa nepiešķir ticamību. Pirmkārt, tiesa pieteicēja paskaidrojumus vērtē kritiski, jo pieteicējs ir ieinteresēts sniegt tādus

paskaidrojumus, kas kalpotu viņam par labu un palīdzētu izvairīties no atbildības un soda. Otrkārt, nav atzīstams par ticamu tas, ka pieteicējs tieši pēdējā dienā devies uz tehnisko apskati, pa ceļam mašīna salūzusi, pieteicējs mašīnu no 11.marta līdz 22.martam, un vēl ilgāk, turējis uz ceļa aptuveni 5-7 km attālumā no mājām, katru dienu devies mašīnu remontēt. Nav ticams, ka pie transportlīdzeklim konstatētajiem bojājumiem *(lietas 21.lapa)* pieteicējs pats tos mēģinājis novērst, ilgstoši nav izdevies mašīnu saremontēt, bet vēlāk pieteicējs to pats saremontējis. Pieteicējs lietas izskatīšanā norādīja, ka transportlīdzeklim bija bojājumi elektrības padevē. Taču izklāstītais scenārijs nav ticams pat tad, ja pieteicējam ir speciālās zināšanas, kā viņš pats apgalvoja tiesas sēdē. Tāpat nav ticams, ka pieteicējs nebūtu zinājis par transportlīdzeklim esošo bojājumu apjomu un būtiskumu. Līdz ar to pie šādiem apstākļiem nav ticams, ka persona ved savu transportlīdzekli uz tehnisko apskati pēdējā dienā, kaut zina, ka transportlīdzeklim ir virkne dažādu bojājumu.

[11] Pieteicējs iebilst, ka Protokolā – lēmumā norādīts, ka pieteicējs pārkāpis CSN 237.punktu, bet Lēmumā tas labots uz CSN 236.punktu.

Tiesa norāda, ka tādējādi atbildētāja nav pārkāpusi ne LAPK, ne Administratīvā procesa likuma regulējumu. Lēmums administratīvo pārkāpumu lietā ir administratīvais akts, līdz ar to iestāde līdz galīgā lēmuma izdošanai var precizēt faktus, iegūt papildus pierādījumus, labot kļūdas, pārkvalificēt konstatēto pārkāpumu. Lēmums savu galīgo noformējumu iegūst tādā veidā, kādā tas noformēts lēmumā par apstrīdēto administratīvo aktu.

[12] Pieteicējs norāda, ka Protokols – lēmums viņam nav paziņots.

Pirmkārt, nav ticams, ka pieteicējam uz ceļa būtu konstatēti pārkāpumi, viņš būtu aizvests uz policiju noskaidrot personību, bet pēc tam būtu palaists mājās bez administratīvo pārkāpumu dokumentālas noformēšanas.

Otrkārt, LAPK noteiktā kārtībā pieteicējam Protokols – lēmums nosūtīts pa pastu ierakstītā vēstulē *(lietas 25.lapa).* Personai ir pienākums nodrošināt korespondences saņemšanu savā deklarētajā dzīves vietā. Tas, ka persona ignorē pasta sūtījumus un pastā neizņem ierakstītos sūtījumus, neietekmē faktu, ka Protokols – lēmums pieteicējam likumā noteiktā kārtībā paziņots un stājies spēkā.

[13] Konkrētajā gadījumā pilnībā sakrīt LAPK 149.^{4}panta pirmajā daļā un 149.^{24}panta pirmajā daļā ietvertās un pārkāpuma faktiskajā sastāvā konstatētās administratīvā pārkāpuma sastāva pazīmes. Pieteicēja vaina administratīvā pārkāpuma izdarīšanā pilnībā pierādīta. Tiesai nav šaubu, ka pieteicējs vadīja savu transportlīdzekli, pieļaujot administratīvo pārkāpumu izdarīšanu. Tādējādi atzīstams, ka atbildētāja pareizi kvalificējusi pieteicēja izdarītos administratīvos pārkāpumus un pamatoti piemērojusi tiesību normas sankcijā paredzēto sodu.

LAPK 149.^{24}panta pirmajā daļā paredzēta sankcija – naudas sods četrdesmit latu apmērā.

LAPK 149.^{4}panta pirmajā daļā paredzēta sankcija – brīdinājums vai naudas sods divu latu apmērā.

Atbildētāja, ņemot vērā LAPK 35.panta nosacījumus par administratīvā soda uzlikšanu, ja izdarīti vairāki pārkāpumi, piemērojusi pieteicējam naudas sodu Ls 40 apmērā.

No LAPK 149.^{24}panta pirmās daļas redzams, ka par transportlīdzekļa vadīšanu bez tehniskās apskates, kas ir pieteicēja izdarītais smagākais pārkāpums, paredzēts konstants soda veids un apmērs. Ja likumdevējs ir pieņēmis imperatīvu normu, saskaņā

ar kuru ir izdodams obligātais administratīvais akts, tad likumdevējs jau sākotnēji ir izvērtējis sabiedrības un atsevišķas personas tiesiskās intereses, kā rezultātā pieņemta norma, kas noteic, ka, pastāvot konkrētiem faktiskajiem apstākļiem, izdodams obligātais administratīvais akts, kas nav saistīts ar īpašu tā izdošanas vai satura lietderības apsvērumu izvērtēšanu.

Ievērojot minēto, tiesa atzīst, ka atbildētājai, konstatējot administratīvos pārkāpumus, ir jāizdod obligātais administratīvais akts par pieteicēja saukšanu pie administratīvās atbildības, sodu uzliekot tās sankcijas ietvaros, kura ir paredzēta par smagāko pārkāpumu. Pieteicējam noteikts naudas sodu Ls 40 par abiem pārkāpumiem tiesiski un pamatoti.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246.-251.pantu, 289.-291.pantu un Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 286.panta pirmās daļas 1.punktu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda

atstāt negrozītu Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2009.gada 18.jūnija lēmumu Nr.2198 (2009.gada 22.marta Administratīvā pārkāpuma protokols un lēmums Nr.PB 609795), bet *S.T.*, personas kods */personas kods/*, pieteikumu **noraidīt.**

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā 20 dienu laikā no tā sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnese (paraksts) I.Putra

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās rajona tiesas tiesnese I.Putra
Rīgā, 2011.gada 28.aprīlī.